

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15C/162/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714203533
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5714203533.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred samosudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: O. Y., L.. XX.XX.XXXX, J. Y. O. XX, XXX XX P. P., v konaní zaplatenie 1496,12 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd určuje podmienku upravenú v bode 7.3.2. písm. c) Všeobecných obchodných podmienok vydaných Slovenskou sporiteľňou, a. s. s účinnosťou od 1.8.2002 v znení: „Pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasti a príslušenstva spláca klient pravidelnými splátkami, s periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy o úvere: c) započítaním pohľadávky z akéhokoľvek účtu klienta zriadeného bankou, voči pohľadávke banky zo zmluvy o úvere alebo jej časti. Pre započítavací prejav bude dostatočné následné doručenie výpisu, z ktorého bude zrejмый deň a rozsah započítania“ z a n e p r i j a t e ľ n ú.

II. Žalovaný je p o v i n ň ý zaplatiť žalobcovi sumu 209,84 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou doručenou súdu 19.03.2014 domáhal vo vzťahu k žalovanému zaplatenia sumy 1496,12 eur, ďalej úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 11.05.2012 do 11.08.2013 vo výške 21,05 eur, ročného úroku z omeškania 8,5 % zo sumy 1496,12 eur, od 12.08.2013 do zaplatenia a nahradenia trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že uzavrel Zmluvu o postúpení pohľadávky dňa 27.06.2013 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, ako postupníkom, na základe ktorej postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 20.02.2007 zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné a obchodné podmienky postupcu. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 1620,78 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1253,90 eur, riadneho úroku vo výške 242,22 eur, úroku z omeškania vo výške 67,85 eur a ostatného príslušenstva vo výške 56,81 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 56,81 eur, predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 67,85 eur. Predstavujúci úrok z omeškania, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Podľa zmluvy postupca poskytol žalovanému úver vo výške 1659,70 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 26,49 eur, vždy k 10-temu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 10.05.2012 do 10.01.2017 v počte 57 a celkovej výške 1496,12 eur. Splátky pôvodne splatné od 20.08.2013 do 10.01.2017 sa stali splatnými dňa 11.08.2013, kedy žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaný odo dňa postúpenia neuhradil žalovanú sumu ani čiastočne.

Súd vo veci vydal dňa 11.08.2014 platobný rozkaz č. k. 15C/162/2004-42. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor (č.l. 44 súdneho spisu). V odôvodnení odporu žalovaný poukázal na to, že žalobcovi nepatria žiadne úroky a žiadne poplatky, nakoľko je podľa neho úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedená priemerná ročná percentuálna miera nákladov, ročná úroková sadzba. Ďalej uvádzal žalovaný, že došlo k dojednaniu úžerníckych poplatkov za prvú upomienku vo výške 23,24 eur. Ide o neprijateľnú podmienku, ktorá je v rozpore s § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, spočívajúcej v neprimerane vysokej sankcie, ktorej výška nie je odôvodnená nákladmi banky. Ďalej zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spracovať Obchodným zákonníkom v záverečných ustanoveniach čl. 2, bod 4. Podľa žalovaného toto ustanovenie je neprijateľnou podmienkou. Skutočnosť, že pri úvere ide o absolútny obchod, nijako nevylučuje predpisy na ochranu spotrebiteľa - jej generálnu ochranu poskytovanú spotrebiteľským zmluvám Občianskym zákonníkom, nakoľko Obchodný zákonník prioritne upravuje vzťahy medzi podnikateľmi. V ďalšom poukázal žalovaný na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. Ďalej poukázal na ďalšiu neprijateľnú zmluvu, podmienku vo Všeobecných obchodných podmienkach, a to v bode 7.3.2., v bodoch 7.4.7, a 7.4.8., v bode 7.6.1., v bode 14.1., v bode 16.1.2., v bode 16.3.1., v bode 16.3.2., v bode 17.2. Ďalej namietol aj rozhodcovskú doložku v bode 18. predmetných Všeobecných obchodných podmienok. Ďalej namietal záverečné ustanovenia v bode 2., v bode 3. a v bode 4. Uviedol, že uvedené zmluvné podmienky sú v rozpore s ustanoveniami § 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, spôsobujú nerovnováhu v právach a v povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, čo je v rozpore s § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4, písm. i) Občianskeho zákonníka. Jednostranná zmena lehoty splátky úrokov, poplatkov, výšky úrokových sadzieb, termínov, pripisovania úrokov, VOP, výšky sadzby pre výpočet úrokov z omeškania a úrokov z prečerpania zo strany veriteľa bez súhlasu spotrebiteľa je podmienkou založenou na hrubom nerešpektovaní zmluvnej slobody, zneužití faktickej nerovnováhy zmluvných strán a vo svojich účinkoch spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach. Zároveň uviedol, aby žalobca predložil podrobný rozpis jeho čerpania úveru a taktiež splácania, to znamená, že chce, aby žalobca preukázal súdu aj žalovanému, že na sumu, ktorú ešte požaduje zaplatiť, má legitímne právo, že v nej nie sú započítané neprijateľné zmluvné sankcie, či vysoké úroky z omeškania. Na základe uvedeného žalovaný žiada, aby súd naplnil § 39 Občianskeho zákonníka aj článok 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS a poskytol ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách a naplnil aj § 153 ods. 3 a 4 O. s. p. a vo výroku určil neprijateľné zmluvné podmienky, obsiahnuté v zmluvách o spotrebiteľskom úvere a obchodných podmienkach.

Podaním doručeným súdu 05.03.2015 (č.l. 171 súdneho spisu) žalovaný dal doplnenie k podanému odporu, kde bližšie špecifikoval neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré napadol v podanom odpore a zároveň vzniesol námietku premlčania s tým, že má za to, že subjektívna premlčacia lehota začala plynúť 23.11.2011, kedy nastali účinky zosplatnenia úveru (dňom 22.11.2011 za splatnú), nakoľko odvtedy sa predchodca žalobcu dozvedel, že vzniklo bezdôvodné obohatenie v žalovanej sume. Dvojnásobná premlčacia lehota tak uplynula dňa 23.11.2013. Návrh na vydanie platobného rozkazu na súd bol podaný až 19.03.2014, teda po uplynutí premlčacej lehoty. K podanému odporu predložil žalovaný aj výpis z úverového účtu 0352598878 za účtovné obdobie od 01.01.2010 do 31.12.2010.

Podaním doručeným súdu 23.03.2015 (č. l. 217) zaslal do konania vyjadrenie právny zástupca žalobcu, ktorý k veci uviedol, že zmluva bola uzavretá 20.02.2007, pričom v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 a 54 Občianskeho zákonníka len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a iné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka (ďalej len " OZ"), ako aj na zmluvu podľa § 55 OZ. Zmluva o úvere bola upravené v Obchodnom zákonníku. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení §879f ods. 3 OZ. Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 OZ sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 01.01.2008. To znamená, že pokiaľ pred dňom 01.01.2008 bola uzavretá zmluva o úvere, kde bol dlžník spotrebiteľom tak, ako v danom prípade, nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred 01.01.2008 z tejto zmluvy posudzovať podľa ustanovení § 52 až § 54 OZ. Právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 01.01.2008 sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov konania. Ďalej žalobca v konaní uviedol, že podľa jeho názoru, čo sa týka premlčacej doby, tak na tú je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka.

Zároveň v tomto podaní žalobca špecifikoval dlžnú sumu. Súčasťou podania bola aj platobná história žalovaného.

Podaním doručeným súdu 16.07.2015 sa žalovaný vyjadroval k podaniu žalobcu. Vo vyjadrení opätovne zopakoval argumenty, ktoré už uvádzal v podanom odpore a doplnení odporu (č.l. 247 súdneho spisu).

Podaním doručeným súdu 01.10.2015 (č.l. 276 súdneho spisu) žalobca podal návrh na zmenu žaloby, čo sa týka vyčíslenia úrokov z omeškania. O tejto zmene žaloby súd rozhodoval uznesením č.k. 15/162/2014-301 zo dňa 07.10.2015.

Podaním doručeným súdu 14.10.2015 žalovaný aj namietol aktívnu legitimáciu žalobcu. Má za to, že zmluva o postúpení pohľadávky od pôvodného veriteľa na žalobcu je neplatná, nakoľko pôvodný veriteľ predmetnú zmluvu o splátkovom úvere ani nevypovedal, ani od zmluvy neodstúpil a ani ju mimoriadne nezosplatnil a napriek tomu vyčísliť pohľadávku, v tom čase nesplatených splátok a teda neexistujúcich pohľadávok a takto vyčíslenú sumu, ktorá ešte pohľadávkou nebola a teda nemohla byť v zmysle ustanovenia § 524 OZ a nasl., postúpil na žalobcu.

Podaním doručeným súdu mailom dňa 20.11.2015 žalobca súdu doložil do konania vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ktorú mal realizovať pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. ku dňu 17.05.2013 (č.l. 330 súdneho spisu) a zároveň aj doručku o prevzatí vyhlásenia tejto mimoriadnej splatnosti zo strany žalovaného (č.l. 330 - 331 súdneho spisu). K tejto skutočnosti žalobca uviedol, že nedisponoval od pôvodného veriteľa informáciou, že by v predmetnej veci prišlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a preto žalobca podaním zo dňa 19.07.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Nakoľko k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru zo strany žalobcu prišlo neskôr ako k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru zo strany pôvodného veriteľa, žalobca trvá na podanom návrhu v celom rozsahu, nakoľko je pre žalovaného, čo do výšky dlžnej sumy, priaznivejší.

Súd vo veci vykonal viaceré pojednávania, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaného, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré boli doložené do súdneho spisu. Žalobca na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 8.2.2016 žiadal žalobe vyhovieť v celom rozsahu. Žalovaný poukázal na to, že zmluva o splátkovom úvere neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov, preto žiada žalobu zamietnúť. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k týmto skutkovým zisteniam a následne k tomuto právnomu posúdeniu veci:

Súdu z listinného dôkazu Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX (č.l. 5 súdneho spisu) zistil, že túto zmluvu uzavrela ako banka Slovenská sporiteľňa, a.s. so žalovaným dňa 20.02.2007. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 50000,- Sk, úroková sadzba bola stanovená ako premenlivá 12,60 % ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy, spôsob poskytnutia úveru bol dohodnutý jednorazovo bezhotovostne, poplatok za poskytnutie úveru bol dohodnutý vo výške 1000,- Sk z prostriedkov úveru, poplatok za správu úveru vo výške 60,- Sk mesačne, výška splátky bola dohodnutá 798,- Sk, splatnosť prvej splátky istiny bola dohodnutá 10.03.2007, počet splátok 119, periodicita a splatnosť splátky istiny bola dohodnutá mesačne k 10. Dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá 10.01.2017, splatnosť úrokov mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca, spôsob splácania inkasným spôsobom z inkasného účtu, ročná percentuálna miera nákladov bola dohodnutá vo výške 16,51 %. Zároveň v článku II., bod 2, žalovaný ako dlžník vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorý sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely úverovej zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecne a obchodné podmienky vydané bankou s účinnosťou od 01.08.2002 a úverovými podmienkami obchodné podmienky banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 01.02.2006. Žalobca do konania doložil Všeobecné obchodné podmienky v znení dodatkov č. 1 až 5, kde posledný dodatok č. 5 bol účinný od 01.12.2016 (č.l. 6 až 21 súdneho spisu).

Súd ďalej z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 09.07.2013 (č.l. 21 súdneho spisu) zistil, že Slovenská sporiteľňa oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení

pohľadávok č. 0655/2013/CE, uzatvorenej dňa 27.06.2013. Pohľadávku, ktorú eviduje vo vzťahu k žalovanému v súvislosti so zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX (č.l. 21 súdneho spisu).

Súd ďalej z listinného dôkazu Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE X. K. XX.XX.XXXX (č.l. 22 súdneho spisu) zistil, že postupca Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpila na žalobcu ako postupníka touto zmluvou aj pohľadávku, ktorú mala mať vo vzťahu k uzavretiu zmluvy o splátkovom úvere so žalovaným, čo vyplynulo z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok (č.l. 30 súdneho spisu), kde je riadne špecifikované, že bola postúpená na žalobcu pohľadávka z úveru poskytnutého žalovanému, a to vo výške 1620,78,- eur s príslušenstvom tak, ako je uvedené v oznámení v postúpení pohľadávky.

Súd ďalej z listinného dôkazu (č.l. 31 súdneho spisu) zistil, že právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného k uhradeniu postúpenej pohľadávky.

Súd ďalej z výpisu úveru č. 0352598878 za obdobie od 01.01.2010 do 31.12.2010 (č.l. 175 až č.l. 178 súdneho spisu) zistil, že si účtoval žalobca poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eur mesačne do 10. mesiaca 2010 od 10. mesiaca 2010 si účtoval poplatok za správu úveru až do konca roka vo výške 2,99 eur. Súd ďalej z tohto výpisu z účtu zistil, že žalovaný uhradil na predmetný splátkový úver za obdobie od 01.1.2010 do 31.12.2010 splátky v celkovej sume 321,24 eura.

Súd sa ďalej oboznámil aj s výpisom z predmetného úverového účtu za obdobie od 20.02.2007 až do 31.12.2008 (č.l. 278 až č.l. 284 súdneho spisu), ďalej výpisom z úverového účtu za účtové obdobie od 01.01.2009 do 11.11.2011 (č.l. 285 až č.l. 294 súdneho spisu)., ďalej sa súd oboznámil aj s ďalším listinným dôkazom, a to oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 20.05.2013 (č.l. 299 súdneho spisu), z ktorého súd zistil, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanému, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 7.6.1 písm. a) VOP a na základe uvedeného Slovenská sporiteľňa, a.s. ku dňu 17.05.2013 vyhlásila mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, čím sa pohľadávka zo zmluvy o úvere stala splatnou v celom rozsahu. Úverová pohľadávka ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavuje sumu 1592,65 eura. Zároveň vyzvala žalovaného k splateniu celej vyššie uvedenej pohľadávky spolu s príslušenstvom do 10-ich dní od prevzatia oznámenia (č.l. 299 súdneho spisu). Súd zistil, že predmetné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo doručené žalovanému 28.05.2013 (rub č.l. 299 súdneho spisu). Žalobca si vlastne uplatnil v žalobe splátky úveru splatného 10.05.2012 do 10.01.2017 v počte 57, v celkovej výške 1496,12 eur.

Vzhľadom na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti právneho predchodcu žalobcu 17.05.2013 si žalobca upravil žalobca podaním doručeným súdu 1.10.2015 (č. l .276) aj úrok z omeškania, ktorý si uplatnil tak, že žiadal úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 11.5.2012 do 17.5.2013 vo výške 14,36 eur a úrok z omeškania vo výške 8.5 % ročne zo sumy 1496,12 eur od 18.05.2013 až do zaplatenia. Súd toto podanie vyhodnotil ako zmenu návrhu, o ktorej rozhodol uznesením č. k. 15C/162/2014-301 zo dňa 7.10.2015, právoplatným dňa 3.11.2015.

Žalobca si v konaní uplatnil splátky úveru splatné od 10.5.2012 do 10.1.2017 v počte 57 a v celkovej výške 1496,12 eur, ako aj vyčíslené úroky z omeškania zo splátok za obdobie od 11.5.2012 do 17.5.2013 vo výške 14,36 eur a úrok z omeškania vo výške 8.5 % ročne zo sumy 1496,12 eur od 18.05.2013 až do zaplatenia.

Podľa ust. § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, t.j. ku dňu 20.2.2007 (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 3 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Podľa odseku 2 cit.

zákonného ustanovenia, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Podľa odseku 2 cit. zákonného ustanovenia, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa odseku 3 zmluva ďalej obsahuje a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6, b) sankcie za porušenie zmluvy, c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek, d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy, e) práva spotrebiteľa

Podľa odseku 4, pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 a 3, je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe:

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať, alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 Zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu - OZ.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, t.j. ku dňu 20.2.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa ods. 3 cit. ustanovenia spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je povinný podľa tohto zákona platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu .

Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky, alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Súd mal teda za to, že pri uzavretí zmluvy o splátkovom úvere žalovaný vystupoval v pozícii spotrebiteľa. Zmluva bola uzavretá medzi právny predchodcom žalobcu t.j. Slovenskou sporiteľnou a.s. ako bankou a žalovaným dňa 20.2.2007. Právna úprava § 52 až § 60 Občianskeho zákonníka bola do Občianskeho zákonníka začlenená zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov s účinnosťou od 1.4.2004, čím došlo k zúženej aplikácii smernici, ktorá sa mala implementovať v súvislosti so vstupom Slovenskej republiky do Európskeho hospodárskeho a právneho systému. Uvedená právna úprava má základ v Smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V tomto smere súd poukazuje aj na citované ustanovenie §23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy, v ktorom je vymedzený pojem spotrebiteľskej zmluvy ako zmluvy uzavretej podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na základe uvedeného je potom potrebné konštatovať, že došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa teda spravuje prednostne ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov upravujúcich právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Je nepochybné, že zmluva o splátkovom úvere, ktorá bola uzavretá medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným má spotrebiteľský charakter. Platná právna úprava v čase uzavretia zmluvy umožňuje vyvodiť právny záver, že zmluva o úvere § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, bola napriek povahe tzv. absolútneho obchodu zmluvou spotrebiteľskou, a je preto právne irelevantný právny prameň, podľa ktorého sa príslušná zmluva spravuje. Vychádzajúc z predchádzajúceho, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva upravená podľa Občianskeho, ale aj Obchodného zákonníka, ako aj podľa ktoréhokoľvek iného zákona, vyhovujúca vyššie uvedenej charakteristike, teda, že ide o zmluvu, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje a súčasne je zrejmé, že zmluvou stranou na jednej strane je dodávateľ s poukazom na predmet jeho podnikania, vychádzajúc z výpisu z Obchodného registra právneho predchodcu žalobcu a vymedzený predmet činnosti a na druhej strane spotrebiteľ teda žalovaný, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. I napriek tomu, že následne došlo k postúpeniu pohľadávky, nestráca charakter spotrebiteľskej zmluvy. Ustanovenia spotrebiteľského práva treba totiž aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení nespája s následkom neplatnosti zmluvy o úvere, avšak poskytuje spotrebiteľovi ochranu.

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že žalobca nadobudol predmetnú pohľadávku od Slovenskej sporiteľne, a.s. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 20.05.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť ku dňu 17.05.2013. Ďalej mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky listom zo dňa 09.07.2013. Podľa názoru súdu zmluva o postúpení pohľadávky bola platná, oznámenie o postúpení pohľadávky bolo adresované žalovanému. Žalovaný nespochybnil v konaní, že mu bolo oznámené postúpenie pohľadávky. Žalovaný namietal aktívnu legitimáciu žalobcu v podaní doručenom súdu 14.10.2015 (č. l. 304), kde poukázal na to, že pokiaľ pôvodný veriteľ predmetnú zmluvu o splátkovom úvere nevypovedal, ani od zmluvy neodstúpil, ani ju mimoriadne nezosplatnil a napriek tomu vyčíslil pohľadávku, v tom čase ešte nesplatených splátok a teda neexistujúcich pohľadávok a takto vyčíslenú sumu, ktorá ešte pohľadávkou nebola a teda nemohla byť v zmysle ust. § 524 Občianskeho zákonníka a nasl. ani postúpená na žalobcu. Potom podľa jeho názoru zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

V konaní, bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. k 17.05.2013 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru v súvislosti so zmluvou o splátkovom úvere uzavretou so žalovaným. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalobcom došlo k postúpeniu splatnej pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere a zároveň Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca oznámil postúpenie pohľadávky žalovanému, čím teda bola splnená podmienka pre platné postúpenie pohľadávky tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 524 Občianskeho zákonníka. Oznámením postúpenia žalovanému nastali právne účinky postúpenia voči žalovanému a jeho povinnosť splniť novému veriteľovi (žalobcovi), čím teda bola daná aj aktívna legitimácia žalobcu na podanie žaloby.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, predmetom zmluvy o splátkovom úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 50000,- Sk, úroková sadzba bola stanovená ako premenlivá, 12,60 % ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy, spôsob poskytnutia úveru bol dohodnutý jednorazovo bezhotovostne, poplatok za poskytnutie úveru bol dohodnutý vo výške 1000,- Sk z prostriedkov úveru, poplatok za správu úveru vo výške 60,- Sk mesačne, výška splátky bola dohodnutá 798,- Sk, splatnosť prvej splátky istiny bola dohodnutá 10.03.2007, počet splátok 119, periodicita a splatnosť splátky istiny bola dohodnutá mesačne k 10. dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá 10.01.2017, splatnosť úrokov mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca, spôsob splácania inkasným spôsobom z inkasného účtu, ročná percentuálna miera nákladov bola dohodnutá vo výške 16,51 %. Súd sa stotožnil s vyjadrením žalovaného, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok, neobsahuje sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Preto žalobca nemôže od žalovaného požadovať zaplatenie úroku, resp. poplatku neuvedeného v zmluve a teda je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. V zmysle citovaného § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu presne uviesť sumu, počet a termíny splátok úroku a poplatku pri každej splátke. V prípade, ak nie sú tieto údaje v zmluve uvedené, nemôže veriteľ v danom prípade žalobca, požadovať úrok, prípadne poplatky, ktoré nie sú uvedené. Nestačí teda, aby bola v zmluve uvedená iba úroková sadzba, keďže úrok a úroková sadzba sú rozdielne pojmy, čo vyplýva aj z novej právnej úpravy, kde bola zavedená ako jedna z povinností pri spotrebiteľských úveroch aj uvedie ročnej úrokovej sadzby, pričom výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov zostala zachovaná. Pokiaľ ide o poplatok za správu úveru, tento bol rozsudkom Okresného súdu Skalica zo dňa 20.08.2013 sp. zn. 1C/286/2012 vyhlásený za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto sa právny predchodca žalobcu a jeho nástupcovia musia zdržať používania takejto podmienky. Čo sa týka poplatku za poskytnutie úveru, ktorý bol dohodnutý vo výške 1000,- Sk z prostriedkov úveru, ani pri ňom nie je zrejmé, kedy sa mal platiť, či v jednotlivých splátkach alebo so splatnosťou naraz. Z tohto dôvodu súd má za to, že žalobca nemohol požadovať od žalovaného úroky z úveru, a ani predmetné poplatky. Žalovaný mal za to, že v prípade dojednania úžerníckych poplatkov za prvú upomienku vo výške 23,24 eur (700,- Sk) ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd z výpisu žalobcu zistil, že účtoval žalovanému 27.11.2007 poplatok za prvú upomienku vo výške 200,-Sk (č. l. 280) , dňa 29.5.2008 poplatok za prvú upomienku vo výške 700,-Sk (č. l. 281), kde výška tohto poplatku

sa odvíjala od Sadzobníka poplatkov, čiže nešlo o konkrétnu zmluvnú podmienku. Podľa bodu 16.1.1. VOP je klient povinný platiť banke poplatky, za služby poskytované Bankou podľa Sadzobníka platného v deň uskutočnenia spoplatňovaného úkonu alebo poplatky dohodnuté v zmluve. Žalobca do konania doložil len výňatok so Sadzobníka poplatkov platnom od 1.10.2010. Súdu však nepreukázal, prečo si účtoval dňa 27.11.2007 poplatok za prvú upomienku vo výške 200,-Sk a dňa 29.5.2008 poplatok za prvú upomienku vo výške 700,-Sk, v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, na tieto poplatky za upomienky žalobca nemá nárok.

Ďalej žalovaný napádal zmluvné podmienky dojednané vo Všeobecných obchodných podmienkach v bodoch 7.4.7. a 7.4.8., avšak žalovaný citoval zmluvné podmienky v bodoch 7.4.7. a 7.4.8., ktoré boli rozdielne ako body 7.4.7. a 7.4.8. vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré platili na daný úverový vzťah. Z tohto dôvodu túto námietku súd nepovažoval za dôvodnú. Ďalej žalovaný v podanom odpore namietal aj ďalšiu zmluvnú podmienku, ktorá mala byť dohodnutá v bode 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienkach, bod g), m) a o), avšak tu žalovaný opätovne cituje zmluvné podmienky, ktoré sú úplne rozdielne so zmluvnými podmienkami upravenými v bode 7.6.1., písm. g), m) a o) VOP účinných v čase uzavretia predmetného zmluvného vzťahu. Žalovaný uvádza zmluvné podmienky zrejme zo Všeobecných obchodných podmienok, ktoré boli neskôr dodatkom zmenené, ale uvedené nie je v súlade so zmluvným vzťahom, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Z tohto dôvodu súd ani na predmetnú námietku neprijateľnej zmluvnej podmienky v bode 7.6.1. neprihliadal, to znamená, nepovažoval ju za dôvodnú. Ďalej poukázal žalovaný na neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá by mala byť upravené v bode 10.3. a 10.4. Všeobecných obchodných podmienok, kde podľa bodu 10.3. pri doručovaní písomnosti v poštovom styku sa zásielka považuje za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, banka zasiela písomnosti v poštovom styku vo forme obyčajnej listovej zásielky. Bod 10.4. pri doručovaní písomnosti prostredníctvom faxu alebo telexu, sa písomnosti považujú za doručené momentom vytlačenia správy o ich odoslaní, písomnosti doručované prostredníctvom emailu sa považujú za doručené momentom prijatia správy o ich doručení. V tomto smere žalovaný poukázal na § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Z citovaného ustanovenia možno usúdiť, že prejav vôle, vrátane písomnosti, je účinný voči adresátovi v okamihu, keď sa dostane do jeho sféry dispozície. Zmluvná podmienka, podľa ktorej by sa písomnosť považovala za doručení spotrebiteľovi, aj keď sa o nej nedozvedel, by však túto požiadavku nespĺňala. Zmluvná podmienka vystavuje spotrebiteľa neprijateľnej fikcii doručenia poštovej zásielky, ktorá sa má považovať za doručení aj v prípade, že sa spotrebiteľ s objektívnych dôvodov so zásielkou neoboznámí, pričom môže ísť aj o zásielku obsahujúcu pre spotrebiteľa, písomnosť podstatnú pri uplatnení jeho práv. Podmienka je v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka neprijateľná z dôvodu, že sa v neprospech spotrebiteľ odchyľuje od § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka a je neprijateľná aj z toho dôvodu, že zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že mu upiera právo na riadne doručení písomností. Veriteľ si nemôže štandardnou zmluvnou podmienkou určovať z takto neprímerane konštruovanú fikciu doručenia. V zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, kedy dôjde. Neprítomnej osobe musí prejav vôle teda dôjsť, aby voči nej začal pôsobiť. Prejav dôjde adresátovi (neprítomnej osobe), ak sa dostane do sféry jeho dispozície. Znamená to, že adresát má konkrétnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu. Zmluvná podmienka, podľa ktorej by sa považovala za doručení tretí alebo siedmy deň po odoslaní, by takúto podmienku nespĺňala. Súd sa s uvedeným názorom žalovaného o neprijateľnosti uvedených zmluvných podmienok upravených v bode 10.3. a 10.4. nestotožnil. Súd nevidí rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, je zrejme, že zásielka, ktorá sa doručuje v tuzemsku, pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde, to znamená, že je úplne prirodzené, že do troch dní doručí poštový orgán predmetnú zásielku, to znamená, čo sa týka doručovania v tuzemsku a čo sa týka v cudzine, siedmy deň pri odoslaní, súd nevidí v tomto žiadny hrubý nepomer v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Je povinnosťou predsa spotrebiteľa, ktorý uzavrie zmluvu, preberať súdne zásielky, oznamovať skutočnosti v prípade, že dôjde k zmene jeho trvalého pobytu.

Ďalej žalovaný namietal vo Všeobecných obchodných podmienkach bod. 14.1. Súd opätovne poukazuje na to, že žalovaný uvádza ako neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v bode 14.1., ktorá však nie je totožná so zmluvnou podmienkou vo Všeobecných obchodných podmienkach účinných v čase uzavretia zmluvného vzťahu. Preto považoval súd túto námietku za nedôvodnú. Žalovaný namietal zmluvné podmienky upravené v bode 16.1.2. Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorých, ak nie je

medzi klientom a bankou dohodnuté inak, sú poplatky splatné ku dňu vedenom sadzobníku a pokiaľ sadzobník taký údaj neobsahuje, tak sú splatné v deň, keď spoplatňovaný úkon vykonaný. Pohľadávky banky zodpovedajúce poplatkom sú splatné k uvedenému dátumu a banka je oprávnená odpísať sumu z ktoréhokoľvek účtu klienta, alebo započítať ju proti pohľadávkam klienta voči banke, vyplývajúcim z ktoréhokoľvek účtu klienta. V prípade, že zostatok na účte klienta nepostačuje na úhradu splatných poplatkov, zúčtuje banka uvedené sumy na ľarchu účtu. K uvedenému bodu 16.1.2. sa odôvodnenie žalovaného skôr týka bodu 14.1., s ktorým sa však súd z dôvodu rozdielného znenia so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré boli platné a účinné v čase uzavretia zmluvného vzťahu, nezaoberal. Ďalej žalovaný namietol zmluvné podmienky upravené v bode 16.3.1., avšak tu súd opätovne poukazuje, že sa žalovaný odvoláva na zmluvné podmienky v bode 16.3.1., ktoré nie sú totožné so zmluvnými podmienkami vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré boli účinné a platné v čase uzavretia zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, z tohto dôvodu ich považuje sa nedôvodné. Rovnako žalovaný namietal aj ďalšie zmluvné podmienky v bode 16.3.2. Všeobecných obchodných podmienok, ale tie, ktoré uvádza, nie sú totožné so znením bodu 16.3.2. Všeobecných obchodných podmienok, platných a účinných v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere. Ďalej žalovaný namietal zmluvné podmienky upravené v bode 17.2. Všeobecných obchodných podmienok. Ide vlastne o bod 17. - upravujúci zánik záväzkových vzťahov. Súd sa však nestotožnil s argumentmi, že by tu bola značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ďalej žalovaný namietal aj bod 18. - Rozhodcovská doložka. Tu opätovne súd poukazuje, že bod 18.1., ktorý namietal v súvislosti s rozhodcovskou doložkou Všeobecných obchodných podmienok, nie je totožný s bodom 18.1., ktorý bol vlastne upravený vo Všeobecných obchodných podmienkach, platných a účinných v čase uzavretia zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom a žalovaným. Čo sa týka samotného dojednania rozhodcovskej doložky, súd je toho názoru, že predmetná rozhodcovská doložka nevyžaduje od spotrebiteľa, aby riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní. Táto rozhodcovská doložka je vlastne koncipovaná tak, že banka a klient sa dohodli, toto ustanovenie nebráni žalovanému obrátiť sa na všeobecný súd a nie je pravdou, že by bol spotrebiteľ nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak toto konanie vyvolá veriteľ. Súd nepovažoval uvedenú rozhodcovskú doložku za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ďalej žalovaný napádal článok 2 ustanovenia bodu 2. zmluvy, podľa ktorej dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorý sa bankový produkt v zmysle úverovej zmluve poskytuje, súhlasí s ním a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely úverovej zmluvy sa VOP sa rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané bankou s účinnosťou od 01.08.2002 a úverovými podmienkami obchodné podmienky banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám, nepodnikateľom, s účinnosťou od 01.02.2006. Dlžník ďalej vyhlasuje, že bol bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 zákona o bankách. Žalovaný tvrdí, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje na to, že v čase uzavretia predmetnej zmluvy platil Občiansky zákonník so stavom k 20.02.2007, čiže je potrebné použiť predmetné ustanovenia a tu § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka takéto ustanovenie neobsahuje. Neprijateľné podmienky sú uvedené v § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, to znamená, že žalovaný sa odvoláva na ustanovenie, ktoré nie je možné použiť na daný vzťah, nakoľko daný vzťah vznikol k 20.02.2007.

Vzhľadom na vyššie uvedené, je súd tohto názoru, že zmluva nie je neplatná z dôvodu veľkého množstva neprijateľných zmluvných podmienok, súd ju považuje za platnú aj vzhľadom na vyššie uvedené zdôvodnenie. Súd pre úplnosť konštatuje, že celé odôvodnenie žalovaného týkajúce sa neprijateľných zmluvných podmienok vychádzalo zo záverov Slovenskej obchodnej inšpekcie voči Slovenskej sporiteľni, a. s. v správnom konaní (č. l. 94), avšak tu išlo o zmluvy, ktoré boli uzatvorené v rokoch 2011, 2012 a zmluvné ustanovenia, ako aj ustanovenia Všeobecných obchodných podmienok boli rozdielne v porovnaní s daným zmluvným vzťahom.

Súd z výpisu z účtu (č. l. 278 a nasl.) zistil, že dňa 20.02.2007 žalovaný čerpal bezhotovostný úver vo výške 50000,- Sk, ďalej zistil, že žalovaný vykonal za obdobie od 20.02.2007 do 31.12.2007 splátky v celkovej výške 305,35 eur (9197,50 Sk), za obdobie od 01.01.2008 do 31.12.2008 sumu 316,20 eur (9526,- Sk), za obdobie od 01.01.2009 do 31.12.2009 uhradil sumu v celkovej výške 315,84 eur, za obdobie od 01.01.2010 do 31.12.2010 uhradil sumu v celkovej výške 321,24 eur, za obdobie od 01.01.2011 do 11.11.2011 uhradil sumu v celkovej výške 161,28 eur a za obdobie od 12.11.2011 do 31.12.2011 uhradil sumu v celkovej výške 30,- eur. Celkovo teda uhradil 1449,86 Eur. Uvedené bolo potvrdené výpisom z účtu, ale aj vyjadrením žalobcu, ktorý uviedol, že čo sa týka obdobia od 20.02.2007 do 31.12.2007, je pravdou, že žalovaný teda uhradil sumu v celkovej výške 305,50 eur, ale suma vo

výške 5,23 eur (157,50 Sk) bola započítaná na riadny úrok a suma vo výške 1,99 eur (60,- Sk) bola započítaná na poplatok za správu úveru. Tu však súd uvádza, že započítanie nie je platné, nakoľko bolo realizované na úroky a poplatky, ktoré neboli riadne dohodnuté. Rovnako tomu bolo aj pri ďalších obdobiach, žalobca nemá nárok na zaplatenie úrokov z úveru a zaplatenie poplatkov za správu úveru a za upomienky, vykonané započítanie je neplatné. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný uhradil splátky v celkovej výške 1449,86 eur, tak priznal súd žalobcovi sumu 209,84 Eur, keďže poskytnutý úver bol vo výške 1659,70 eur. V ďalšom súd ma za to, že úroky z omeškania tak, ako si ich žalobca uplatnil, nemožno priznať. V čase vyhlásenia minmoriadnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu, by žalovaný určite nebol v žiadnom omeškaní vzhľadom na ním realizované splátky a skutočnosť, že úver bol bez dohodnutých úrokov a poplatkov.

O trovách konania súd rozhodoval podľa ust. § 142 ods. 2. Občianskeho súdneho poriadku. Žalovaný bolo pomerne úspešný v konaní, avšak v priebehu celého konania nevzniesol návrh na náhradu trov konania, preto mu súd ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.